

HAYATTA HIÇ BİR ŞEY GÖRÜNDÜĞÜ GİBİ GİTMEZ

Eski Yunan filozoflarından Epikür felsefenin ana düşüncesi mutluluktur. Ona göre insan, tabiatı itibarıyla acıdan, üzüntüden, kaygıdan kaçıp neşe ve haz peşinde koşmaktır. Bu yüzden bireyin temel amacı da mutlu olmak için de hazza ulaşmak ve devamlı hazzı tatmak ve yudumlamaktır. Bunun için insan, dinsel kaygı ve sınırlamalardan uzak durmalıdır. Kısacası Epikür'ün temel ahlak felsefesi materyalist özellikler taşır ona göre manevi değil maddi hazlar önemlidir. Bunun mümkün olmadığını herkes bilir. Takvim yaprakları düştükçe insan da yaşlanmaktadır. Yaşayan her insanının yaşlanmaması, hasta olmaması, ummadığı yerlerde ummadığı sıkıntı, kaza ve belalarla karşılaşmaması mümkün değildir. Hayat hiçbir zaman düzayak değildir. Nasıl okullarda öğrencilerin bilgilerini ölçmek için SBS, TEOG, ÖSS, LYS sınavlarına tabi tutuluyorsa, yaşamın da kendine göre sınav kuralları vardır. Bunun ayrıntılarını sizler de biliyorsunuz. Bizler birbirimizi imtihan ederken, hiç yaratıcımız yarattığı bizleri başıboş bırakır mı? Cenab-ı Hak da: 1/5:” **Sizi elbette biraz korku, açlık ve biraz mallardan, canlarınızdan ve meyvelerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. 103/1-2-3:” Diliyle çekiştiren, mimikleriyle alaya alanın vay haline. O ki, malı topladı ve onu hep saydı. Malı kendisini ebedi kılacak sanıyordu.” Yine başka ayetlerde de Cenab-ı Hak bizi mal, mülk, sağlık, evlat makam ve unvanlarla imtihan edeceğini buyuruyor.**

Bu nedenle hayatta mutluluk da var, acı da. Hangisinin yolumuza ne neredede, ne zaman hangi yaşta, çıkacağı belli olmuyor. Uzak değil de yakın tarihi olayları hatırlayalım. Kırk gün kırk gece Ferah Diba ile düğün yaparak evlenen İran Şah'ı Rıza Pehlevi, tahttan düştükten sonra dost bildiği ülkelerin başında Amerika dâhil hiç bir ülke kabul etmedi, hatta kendisine mezar yeri bile vermediler. Yazlık, güzlük, kışlık tam yedi tane saraya sığmayan Saddam, fare gibi yer altında yakalandı. Saraylara ve kocaman çöl çadırlarına sığmayan Kaddafi kanalizasyon çukurunda yakalandı. Bir zamanlar Antalya'nın efsanevi belediye başkanı (...), ahir ömründe o ilin sokaklarında dilencilik yaparak yaşadı. Haydi, bir misal daha vereyim; ülkemizde müzik dünyasının kralı olarak bilinen ünlü türkücü, ummadığı yerden, ummadığı kuruşunla krallık sıfır oldu.12 Eylül darbesini yapan generallerin omuzlarındaki yıldızlar sıfırlanarak nasıl er olarak kabre girdiklerini ibretle gördük. Tarihte nice “ **ÜNLÜ ve UNLULAR (zenginler)”** bir anda “ **ÜNSÜZ ve UNSUZ”** hale gelebiliyor. Onun için **ÜNLÜ ve UNLULAR “ÜNÜ ve UNU”** verenin kim olduğunu düşünmeden, sahip oldukları nimeti başkalarına değil de kendilerine layık görerek yaşıyorlar. Ünlü ve unlu iken “**NEDEN BEN?”** diye sormak akıllarına gelmiyor. “ **ÜNSÜZ ve UNSUZ”** hale düştüklerinde acı ve sancı çekerken, yaptıkları küçük iyilikleri hatırlayarak “**NİYE BEN, NİÇİN BEN?”** diyerek sızlanmaya başlıyorlar. “**ÜNLÜ ve UNLU”** zamanımızda “**ÜNÜ ve UNU ”** vereni unutursak, acı ve sancılı dönemimizde O' da bizi unuttur. Haşr:19 “ **Allah'ı unutan ve Allah'ın da onlara kendilerini (kendini) unutturduğu kimseler gibi olmayın...**”

Yaşlı bir usta yanında çalışan çırağının devamlı her şeyden şikâyet etmesinden bıkmıştı. Çırağına unutamayacağı bir ders vermek üzere onu tuz almaya gönderdi. Hayatındaki her şeyden şikâyet eden, mutsuz çirak döndüğünde yaşlı usta ona bir avuç tuzu bir bardak suya atıp içmesini istedi. Çirak, yaşlı ustasının söylediğini yaptı. Ama içer içmez ağzındaki bir yudum suyu hemen tükürmeye başladı. “ Tadı nasıl?” diye soran yaşlı ustasına mutsuz çirak, öfkeyle “ Acı!” diye bağırdı. Usta kıkırdarak çırağın kolundan tuttu ve dışarı çıkardı. Sessizce az ilerideki gölün kıyısına götürdü. Çırağına bu defa bir avuç tuzu göle atıp

gölden su içmesini söyledi. Söyleneni yapan çırak, ağzının kenarından akan suyu koluyla silerken usta aynı soruyu sordu. “Tadı nasıl?”. “ Ferahlatıcı” diye cevap verdi çırak.” “ Tuzun tadını aldın mı?” “ Hayır” diye cevapladı çırağı. Bunun üzerine yaşlı usta suyun yanına diz çökmüş çırağının yanına oturdu ve şöyle dedi.

“ Hayattaki ıstıraplar tuz gibidir. Ne azdır, ne de çok. İstırapın miktarı hep aynıdır. Ancak acılığı ve ferahlığı verenin kim olduğunu iyi bilmek gerekir. Acı, ıstırap, Mutluluk ve ferahlık verenin kim olduğunu unutmamaktır. Onu unutmazsan gönlün bardak değil, göl olur.” diye mutsuz çırağına unutamayacağı bir ders verir. Koca Yunus da buraya kadar anlatmak istediğimi iki cümle ile özetlemiş: **“Gelse de celalinden cefa/ Yahut cemalinden sefa/ İki de cana sefa/ Kahrında hoş, lütfün da hoş.”**

Bazı insanlar başlarına kötü bir şey geldiğinde geçmişte yaptıkları iyiliğin onları korumamasına çok şaşırır. Fransa Kralı Luis’in dediği gibi “ Tanrı onun için yaptıklarını unuttu mu diye, sızlanmaya başlarlar.” diyor, Oysaki yaptığımız iyilikler sağlıklı alıp verdiğimiz bir günlük değil, bir saatlik nefesimize bile denk değildir. Bizim dinimize göre Allah hiçbir şeyi unutmaz. İşlediğimiz zerre vahit iyilik, kötülük mizanda karşımıza çıkacaktır. Bize bizden, şah damarımızdan daha yakın olan Rabbimiz Kaf: 17/18 ayetlerinde **“ Sağında ve solunda oturan iki alıcı melek vardır. Söylediği her sözde muhakkak yanında hazır bir gözcü vardır”** Yani bugünkü deyimle MOBESE kameraları gibi, her türlü sözlü ve fiili davranışlarımız gözcü melekler tarafından kayda alınmaktadır. Surenin 19. Ayetinde de **“ Bir gün ölüm sarhoşluğu gerçek olarak gelir” İşte senin kaçıp durduğun, inkâr ettiğin şey”** denilerek bütün yaptıklarımız ortaya dökülür.

Dinimize göre bir imtihan dünyasında yaşıyoruz. Cenab-ı Hakk’ın bizi neyle, ne şekilde nasıl imtihan edeceğini bilemeyiz. Bize düşen **“ Cana sefa, kıl ya vefa / Kahrın da hoş, Lütfün da hoş”** diyen Yunus gibi lütufta şımarmamak, kahr anında yıkılmamak ve umutsuzluğa düşmemektir. Ustanın dediği gibi önemli olan kahr anında tas değil, deniz olabilmektir. Kendi hayatımızda ve Tarihte bunun misalleri çoktur. Bu vesileyle kendi yaşadığım bir mağduriyetimi de burada paylaşmak istiyorum. Malum 28 Şubatta **“UYARMA”** cezası ile görevden alındım. Hakkımı yargı yoluyla arayım dedim. Ama o günün ünlü siyasetçisi dosyamın aleyhime sonuçlanması için elinden gelen gayreti sonucu, hakkımı yargıdan alamadım. Üzüldüm, çünkü mesleğimin en verimli yıllarıydım. Bakara 216: **“... Olur ki arzu etmediğiniz, hoşunuza gitmeyen şey, sizin için hayırlıdır. Ve yine olur ki arzu ettiğiniz ve sevdiğiniz bir şey, sizin için şer olur. Allah bilir, siz bilmezsiniz.”** Buyruğu gereğince üzüntüm, **“ UYARMA”** ile görevden alınmam hayırla sonuçlandı. Emeklilik hayatımda beş kitabımla, daha önce sadece **MANİSA LİSESİ** olarak tek okulum varken, görevden alındıktan sonra “Eğitim Seminerlerim” dolayısıyla ülkemde bütün liseler, üniversiteler ile buna ilaveten Cezaevleri Genel Müdürlüğünün referansı ile cezaevleri de ikinci adresim oldu

Bir imtihan dünyasında yaşıyoruz. Makam, mevki, mal mülk sahibi olduğumuz o refah ve sevinçli anlarımızda **“ NEDEN BEN?”** diye sormadığımız gibi bunları kaybettiğimizde de **“**

NİÇİN BEN?" diyerek isyan etmeyelim. Efsanevi tenisçi Arthur ASH'ın bir anekdotunu sizlerle paylaşarak yazımı bitirmek istiyorum.

Wimbledon'ın ilk zenci şampiyonu efsanevi tenisçi Arthur Ash, kan naklinden kaptığı AİDS'ten ölüm döşeğindeydi. Hayranlarından biri sordu:" Tanrı böylesine kötü bir hastalık için neden seni seçti?" Arthur Ashe cevap verdi: " tüm dünyada 50 milyon çocuk tenis oynamaya başlar, 5 milyonu tenis oynamayı öğrenir, 500 bini profesyonel tenisçi olur, 50 bini yarışmalara girer, 5 bini büyük turnuvalara erişir, 50 Wimbledon'a kadar gelir, 4 ü yarı finale, 2'si finale kalır. Elimde şampiyonluk kupasını tutarken Tanrı'ya ' Neden ben?' diye hiç sormadım. Şimdi sancı çekerken, Tanrı'ya nasıl ' Niye ben?' derim? Mutluluk insanı tatlı yapar. Başarı ışıltılı. Zorluklar ise güçlü. Hüzün insanı insan yapar, yenilgi mütevazı. Tanrı'ya asla 'Neden ben?' diye sormayın. Ne olacaksa olur."

İyilik, güzeldir. İyilik, güzellik, sevap işleme düşüncesi insanı ferahlatır, kötülük ve günah ise insanı daraltır. Yüce Peygamberimize arkadaşları " **sevap ve günah nedir**" sorduklarında Peygamberimiz: " **İşlediğinizde size gönül ferahlığı veren şey sevap, işlediğinizde sizin içinize sıkıntı veren şey de günahdır**" buyurmuştur. Yaptığımız iyiliği Rabbimize, hele insanların başına kakarak yaptığımız iyiliğe sığınmamalıyız. Ama iyi niyet ve sıkı çalışmanın da gücüne inanmaya devam etmeliyiz. " Yap iyiliği at denize balık bilmezse, Halik bilir" sözünü asla unutmayın. Zilzal suresine göre zerre miktarı iyilikler de, zerre miktarı kötülükler de er geç karşımıza çıkacaktır. Bu nedenle iyilik yapmaya, iyi düşünmeye ve devletimizin bekası için ter dökmeye devam.

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin " EĞİTİMDE HEDEF ve KENDİNE GÜVEN" konulu konferansıya Soma 13 Eylül Ortaokulu öğrencileri ve velileriyle beraberdi.